



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 4117/2020**  
**15.04.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог Оператора дистрибутивног система ЕПС Дистрибуција доо Врање, Огранак Врање, чији је пуномоћник Иван Мараш, адвокат из ..., ради сметања поседа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 246/20 од 13.04.2020. године, у седници одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 246/20 од 13.04.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 246/20 од 13.04.2020. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Врању П 3310/17 од 05.03.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени сметао тужиоца у поседу права коришћења електричне енергије, на тај начин што је без претходне опомене самовласно искључио електричну енергију на стану у улици ... број .../..., тако што је прекинуо довод електричне енергије од стуба до бројила тужиоца чији је потрошачки број ..., те да се наложи туженом да успостави раније стање на тај начин што ће у року од 8 дана прикључити каблове електроинсталације на потрошачки број ... у улици ... број .../..., и да се забрани туженом да на овај или сличан начин смета тужиоца у поседу права коришћења електричне енергије, као неоснован. Другим ставом изреке, укинута је привремена мера одобрена решењем Основног суда у Врању П 3310/17 од 28.12.2017. године. Трећим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 36.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности, па до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 246/20 од 13.04.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажног решења другостепеног суда, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ради потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужиоца за заштиту од сметања државине, тако што је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права, Закона о основама својинскоправних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној. Наводима ревизије се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, али и на другачије правноснажне одлуке са тужбеним захтевом за заштиту од сметања државине, при чему правноснажна одлука другачије садржине достављена уз ревизију не указује и на другачији правни став, а правилна примена права у споровима о сметању државине зависи од утврђеног чињеничног стања.

Сходно напред наведеном, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред изнетог следи да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, то је ревизија тужиоца недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, на основу члана 165. Закона о парничном поступку у вези са чланом 153. став 1. истог закона, јер одговор на ревизију није био нужан и неопходан за вођење ревизијског поступка.

**Председник већа - судија  
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка  
управитељ писарнице  
Марина Антонић

